

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0333/2011

6.10.2011

BETÄNKANDE

om organiserad brottslighet i Europeiska unionen
(2010/2309(INI))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Sonia Alfano

RR\879705SV.doc

PE454.684v04-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	21
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	23
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	28

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om organiserad brottslighet i Europeiska unionen (2010/2309(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 67, kapitel 4 (artiklarna 82–86) och kapitel 5 (artiklarna 87–89) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet för politikområdet frihet, säkerhet och rättvisa¹, kommissionens meddelande ”Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna: Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet” (KOM(2010)0171) och kommissionens meddelande ”EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa” (KOM(2010)0673),
- med beaktande av RIF-rådets slutsatser av den 8 och 9 november 2010 om inrättande och genomförande av en policycykel för EU avseende gränsöverskridande organiserad brottslighet,
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet²,
- med beaktande av FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, som antogs av generalförsamlingen den 15 november 2000 (resolution 55/25), och dess tilläggsprotokoll, i synnerhet protokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, protokollet mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen och protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition,
- med beaktande av rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial, rådets rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005³ om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott och rådets rambeslut 2006/783/RIF av den 6 oktober 2006 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande,
- med beaktande av rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007⁴ om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott och med beaktande av Europeiska kommissionens rapport KOM(2011)0176 på grundval av artikel 8 i ovan nämnda beslut,

¹ EUT C 115, 11.5.2010, s. 1.

² EUT L 300, 11.11.2008, s. 42.

³ EUT L 68, 15.3.2005, s. 49.

⁴ EUT L 332, 18.12.2007, s. 103.

- med beaktande av slutsatserna från Europeiska unionens råd om förverkande och återvinning av tillgångar (7769/3/10),
- med beaktande av Europarådets konvention nr 198 om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism,
- med beaktande av den studie som gjordes på uppdrag av kommissionen med en bedömning av effektiviteten i medlemsstaternas åtgärder vid identifiering, spårning, spärrande och förverkande av kriminell egendom (2009),
- med beaktande av sin utredning ”The EU role in fighting transnational organised crime”¹,
- med beaktande av den europeiska hotbilda-bedömning avseende den organiserade brottsligheten (Octa) som görs av Europol² varje år och i synnerhet den som gjorts för 2011,
- med beaktande av den gemensamma rapporten från Europol, Eurojust och Frontex om situationen när det gäller den inre säkerheten i Europeiska unionen (2010),
- med beaktande av de årliga rapporterna från Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk om situationen på narkotikaområdet i Europa,
- med beaktande av de årliga rapporterna från den italienska antimaffiamyndigheten och av rapporterna från den tyska federala polisen (Bundeskriminalamt, BKA) om ’ndranghetans närvaro i Tyskland och särskilt den senaste rapporten från 2009 med en analys av San Luca-klanens verksamhet i Tyskland,
- med beaktande av hotbilda-rapporten om rysk organiserad brottslighet (Russian Organised Crime Threat Assessment report, Rocta) som Europol utarbetade 2008,
- med beaktande av Europolis allmänna verksamhetsrapport (2009),
- med beaktande av den studie som har gjorts på uppdrag av Europaparlamentet med titeln ”Utredning om att förbättra samordningen mellan EU:s behöriga organ på området polisiärt och rättsligt samarbete: på väg mot en europeisk åklagare”,
- med beaktande av rådets rambeslut 2006/960/RIF om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater,
- med beaktande av rådets beslut 2009/426/RIF av den 16 december 2008 om förstärkning av Eurojust och om ändring av beslut 2002/187/RIF om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet³,

¹ PE 410.678.

² <http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=>

³EUT L 138, 4.6.2009, s. 14.

- med beaktande av Eurojusts årliga verksamhetsrapporter (2002–2010)¹,
- med beaktande av rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket²,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om Eurojusts och det europeiska rättsliga nätverkets roll i bekämpningen av organiserad brottslighet och terrorism i EU (KOM(2007)0644),
- med beaktande av rådets beslut 2009/371/RIF om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol)³,
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/977/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete⁴,
- med beaktande av konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater⁵ och rådets akter av den 16 oktober 2001 om det tillhörande genomförandeprotokollet och av den 18 december 1997 om konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (Neapel II)⁶,
- med beaktande av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, och av efterföljande ändringar av denna rättsakt⁷,
- med beaktande av kommissionens meddelanden på grundval av artikel 34 i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (KOM(2005)0063 och KOM(2006)0008),
- med beaktande av den rapport om genomförandet av den europeiska arresteringsordern som offentliggjordes av kommissionen den 11 juli 2007 och rådets generalsekretariats informerande not av den 11 juni 2008 med titeln ”Replies to questionnaire on quantitative information on the practical operation of the European arrest warrant – Year 2007”⁸,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet om utvärdering av den europeiska arresteringsordern⁹,
- med beaktande av rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper¹⁰, och kommissionens rapport om genomförande av rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper (KOM(2004)0858),

¹ http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm

² EUT L 348, 24.12.2008, s. 130.

³ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁴ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁵ EGT L 197, 12.7.2000.

⁶ EGT C 24, 23.1.1998.

⁷ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁸ 10330/2008.

⁹ EUT C 291 E, 30.10.2006, s. 244.

¹⁰ EGT L 162, 20.6.2002.

- med beaktande av sin utredning från 2009 med titeln ”Implementation of the European Arrest Warrant and joint investigation teams at EU and national level”¹ ,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF² ,
- med beaktande av de 40 rekommendationerna angående bekämpande av penningtvätt som gjorts av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF),
- med beaktande av direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism³,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1889/2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen⁴,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel⁵,
- med beaktande av rådets rambeslut 2003/568/RIF om kampen mot korruption inom den privata sektorn⁶ och kommissionens rapport till rådet enligt artikel 9 i rambeslut 2003/568/RIF (KOM(2007)0328),
- med beaktande av FN:s konvention mot korruption (även kallad ”Meridakonventionen”),
- med beaktande av Europarådets straff- och civilrättsliga konventioner om korruption, konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i samt OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster⁷, och efterföljande ändringar,
- med beaktande av sin utredning om finansinstitut och genomförandet av strukturfonderna i södra Italien (2009),
- med beaktande av EU:s narkotikastrategi (2005–2012) och EU:s handlingsplan för narkotikabekämpning (2009–2012),
- med beaktande av den globala rapporten 2010 om narkotika från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC),

¹ PE 410.671.

² EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

³ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁴ EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

⁵ EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁶ EUT C 192, 31.7.2003, s. 54.

⁷ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

- med beaktande av den årliga rapporten 2010 från Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk om situationen på narkotikaområdet i Europa,
- med beaktande av utredningen ”Examining the Links between Organized Crime and Corruption” (2010), som kommissionen beställt av Center for the Study of Democracy,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem och kommissionens rekommendation av den 13 juni 2007¹ om åtgärder för att kontrollera efterlevnaden av denna förordning,
- med beaktande av den studie som gjordes av Transcrime 2008 och som finansierades av kommissionen med titeln ”Study on Extortion Racketeering: the Need for an Instrument to Combat Activities of Organised Crime”,
- med beaktande av rådets resolution av den 25 september 2008 om en övergripande europeisk plan för bekämpning av varumärkesförfalskning och piratkopiering och dess resolution av den 23 oktober 2009 om en förstärkt strategi för tullsamarbetet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser²,
- med beaktande av sin skriftliga förklaring nr 2/2010 om unionens insatser när det gäller att bekämpa korruption,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 november 2008 till Europaparlamentet och rådet – Vinning av organiserad brottslighet: det gäller att se till att ”brott inte lönar sig” (KOM(2008)0766),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0333/2011), och av följande skäl:
 - A. Ett av Europeiska unionens främsta mål är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där brottslighet förebyggs och bekämpas (artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen), och att säkerställa en hög säkerhetsnivå. Detta ska göras genom förebyggande och bekämpning av brottslighet och genom åtgärder för samordning och samarbete mellan polismyndigheter och straffrättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter. Det ska även göras genom ömsesidigt erkännande av domar och beslut i brottmål och, vid behov, genom tillnärmning av den straffrättsliga lagstiftningen (artikel 67 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt).
 - B. Den organiserade brottsligheten orsakar stora samhällskostnader, kränker de mänskliga rättigheterna, urholkar demokratin, lägger beslag på och slösar bort resurser (ekonomiska medel, arbetskraft etc.), snedvrider den fria inre marknaden, infiltrerar företag och den lagliga ekonomin, underblåser korruption samt förorenar och förstör miljön.

¹ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

² EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

- C. De oroväckande bevis som har tagits fram av domstolar, poliser och journalister visar att den organiserade brottsligheten har infiltrerat och slagit rot i den politiska världen, den offentliga förvaltningen och den lagliga ekonomin i vissa medlemsstater. Det är tänkbart att liknande infiltrationer, som stärker den organiserade brottsligheten, även förekommer i övriga delar av Europeiska unionen.
- D. Den organiserade brottsligheten syftar till och utgår från att göra ekonomisk vinst. Ett effektivt arbete med att förebygga och bekämpa denna företeelse bör således koncentreras på att identifiera, spärra, beslagta och förverka tillgångar som härrör från brott. Den nuvarande lagstiftningen på EU-nivå verkar vara otillräcklig för att säkerställa ett riktigt bekämpningsarbete och det krävs en lagstiftning som till exempel ger utrymme för så kallad utvidgad beslagsrätt och åtgärder mot egendom som döljs av bulvaner och bulvanorganisationer. Att beslagtagna egendom återanvänds för sociala ändamål möjliggör en positiv inställning till åtgärderna för bekämpning av den organiserade brottsligheten. Anledningen är att den beslagtagna egendomen inte längre bara betraktas som en resurs som har frångåtits en kriminell organisation utan som en konstruktiv faktor i dubbel bemärkelse, dels eftersom det har att göra med förebyggande av organiserad brottslighet, dels för den positiva inverkan av detta på den ekonomiska och sociala utvecklingen.
- E. De kriminella organisationerna koncentrerar sin verksamhet på flera olika och allt större områden, till exempel internationell narkotikahandel, handel med och exploatering av människor, ekobrott, internationell vapenhandel, varumärkesförfalskning, IT-relaterad brottslighet, miljöbrott, oskäligen hantering av offentliga medel, bedrägerier och utpressning, och de flesta av dessa verksamheter bedrivs på nations- och EU-övergripande nivå. En stor del av de tillgångar som härrör från dessa kriminella verksamheter är föremål för penningtvätt.
- F. Kvinnor och flickor som invandrat illegalt är mer utsatta när det gäller organiserad brottslighet såsom prostitution och människohandel än kvinnor och flickor som är unionsmedborgare.
- G. Även om det saknas en heltäckande studie, bedriver de maffialiknande kriminella organisationer som är verksamma i Europa en omfattande verksamhet. Detta gäller särskilt de italienska kriminella organisationerna, som – vilket framgår av många studier (bland annat studien från Eurispes) och bekräftas av den gemensamma rapporten från Eurojust, Europol och Frontex 2010 – har en omsättning som uppskattas till minst 135 miljarder euro, dvs. ett belopp som överstiger den samlade bruttonationalprodukten i sex EU-medlemsstater. Det främsta exemplet på detta är fallet med 'ndranghetan, som är den djupast rotade maffian i EU-länderna och i världen och som har en årlig omsättning på minst 44 miljarder euro.
- H. Den organiserade brottslighetens hot mot Europeiska unionen sträcker sig över gränserna. När man bemöter detta hot bör man således ta hänsyn till nödvändigheten av en global och internationell metod och följaktligen föra ett nära samarbete med tredjeländer och internationella organisationer som Interpol och UNODC.

- I. Korruption är den organiserade brottslighetens grundläggande verktyg för att genom utpressning och belöningar tillskansa sig offentliga resurser och infiltrera den lokala politiken, den offentliga förvaltningen och den privata sektorn.
- J. Penningtvätt är ett av de mest försåtliga sätten att blanda det lagliga med det olagliga, en viktig process utan vilken den köpkraft som erhålls genom brott bara skulle vara potentiell och kunna användas i brottskretsar men inte kunna omvandlas till verklig ekonomisk makt. Samarbete och internationell samverkan är av grundläggande betydelse för att man på ett effektivt sätt ska kunna bekämpa penningtvätt.
- K. Den internationella narkotikahandeln är den organiserade brottslighetens och maffiornas främsta inkomstkälla och skapar grundläggande förutsättningar för att dessa grupperingar ska kunna få ekonomiskt och socialt fotfäste. EU är dels en av de viktigaste narkotikamarknaderna (för heroin, kokain och cannabis), dels en producent (särskilt av syntetiska droger). Denna handel omfattar även många lätt identifierbara produktions- och transitländer utanför Europa, i synnerhet i Latinamerika, Västafrika och Asien.
- L. Utpressning och ocker är sätt för den organiserade brottsligheten att infiltrera den lagliga ekonomin och på ett avgörande sätt snedvrیدا alla former av fria marknader och begränsa medborgares, företagares, arbetstagares och andra yrkesutövares rättigheter. Såsom framgår av den studie från Transcrime som finansierades av kommissionen och genomfördes 2008, ”Studio sul racket estorsivo: la necessità di uno strumento per contrastare le attività della criminalità organizzata”, har denna företeelse antagit oroande proportioner i åtminstone hälften av EU:s medlemsstater. Även i de övriga länderna förekommer den i betydande omfattning. Det finns ett direkt samband mellan utpressningsverksamhetens utbredning och den organiserade brottslighetens kontroll över landet och den ekonomiska och politiska aktiviteten. För att effektivt kunna bekämpa utpressningsverksamhet måste man först och främst försöka förmå brottsoffer att göra polisanmälningar och se till att de offentliga myndigheterna har en stark närvaro på plats.

Inledning

1. Europaparlamentet välkomnar de initiativ för att bekämpa organiserad brottslighet som föreslås i Stockholmsprogrammet, i den tillhörande handlingsplanen och i strategin för den inre säkerheten, och hoppas att den tillträdande ordförandetrion kommer att göra bekämpandet av organiserad brottslighet till en prioriterad politisk fråga och nå påtagliga resultat.
2. Europaparlamentet är övertygat om att den organiserade brottsligheten, oavsett om det rör sig om maffialiknande verksamhet eller inte, är ett av de största hoten mot EU:s inre säkerhet och unionsmedborgarnas frihet. Även om det finns en risk för att kriminella organisationer kommer att samarbeta oftare med terroristorganisationer bör den organiserade brottsligheten behandlas separat i förhållande till terrorismen. Parlamentet efterlyser en specifik och övergripande EU-strategi på området. Denna strategi bör omfatta lagstiftningsåtgärder och operativa åtgärder, ekonomiska anslag och en strikt tidsplan för genomförandet. Parlamentet stöder rådets slutsatser från den 8–9 november 2010 om policycykeln för EU avseende organiserad brottslighet och uppmanar rådet att se över beslutet och se till att parlamentet kan medverka i fastställandet av

prioriterade frågor, diskussionen om strategiska mål och granskningen av resultaten av policycykeln.

3. Europaparlamentet stöder medlemsstaterna i deras åtgärder för att bekämpa den organiserade brottsligheten och uppmanar dem att stärka sina rättsliga myndigheter och polismyndigheter på grundval av de bästa nuvarande metoderna – även genom att jämföra sina regelverk och de resurser de har tillgång till för att stödja dessa myndigheters verksamhet – och att avsätta tillräckligt med mänskliga och ekonomiska resurser för detta ändamål. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla en proaktiv utredningsstrategi, utarbeta nationella planer för bekämpande av organiserad brottslighet och se till att åtgärderna samordnas på central nivå med hjälp av särskilda strukturer, med utgångspunkt i de bästa metoderna från en del medlemsstater. Kommittén för den inre säkerheten uppmanas att anordna ett årligt möte för åtminstone medlemsstaterna, kommissionen, rådet, Europaparlamentet, Europol och Eurojust där de uppnådda resultaten och planerna inför framtiden vad gäller bekämpningen av organiserad brottslighet på EU-nivå och nationell nivå kan presenteras.
4. Europaparlamentet betonar att alla åtgärder för att bekämpa organiserad brottslighet måste vara fullt förenliga med de grundläggande rättigheterna och stå i proportion till de eftersträvade målen och att dessa mål måste vara nödvändiga i ett demokratiskt samhälle, i enlighet med artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, samt inte får medföra begränsningar av den individuella frihet som garanteras genom den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och konstitutionellt förankrade principer som medlemsstaterna gemensamt ställer sig bakom.
5. Europaparlamentet uppmärksammar att artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ålägger EU och medlemsstaterna att tillämpa solidaritetsklausulen, och är djupt bekymrat över att den organiserade brottsligheten försöker infiltrera olika politiska områden, den offentliga förvaltningen på alla nivåer samt de ekonomiska och finansiella sektorerna. Parlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att inom ramen för sina avskräckande åtgärder koncentrera sig på att ta itu med egendom som härrör från kriminell verksamhet, även sådan egendom som i många fall döljs av ett nätverk av bulvaner, sympatisörer, politiska institutioner och lobbygrupper. Parlamentet understryker att åtgärder för att bekämpa organiserad brottslighet måste ta full hänsyn till den roll som ekonomisk brottslighet spelar.

Förbättring av EU-lagstiftningen

6. Med tanke på att de internationella kriminella nätverken fortsätter att vara i högsta grad aktiva och att den organiserade brottsligheten blir allt mer omfattande och sofistikerad uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att förbättra samarbetet och samordningen och att harmonisera sina lagstiftningar, särskilt när det gäller att utarbeta gemensamma standardförfaranden och fastställa brottstyper. I detta sammanhang bör medlemsstaterna utgå från bästa praxis i de rättssystem som är bäst på att bekämpa organiserad brottslighet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla europeiska och internationella lagstiftningsinstrument med direkt eller indirekt koppling till åtgärder för bekämpning av organiserad brottslighet ratificeras och/eller införlivas i god tid och på ett effektivt sätt.

7. Europaparlamentet har i åtanke att rambeslut 2008/841/RIF om organiserad brottslighet har haft en extremt begränsad inverkan på medlemsstaternas rättssystem, med tanke på att rambeslutet inte har lett till några nämnvärda förbättringar av nationella lagar eller det operativa samarbetet för att bekämpa organiserad brottslighet. Kommissionen uppmanas att senast i slutet av 2013 lägga fram ett förslag till direktiv som innehåller en konkretare definition av organiserad brottslighet och bättre identifierar de centrala aspekterna av denna företeelse, i synnerhet genom att inrikta sig på det centrala organisationsbegreppet och även ta hänsyn till nya typer av organiserad brottslighet. När det gäller brottet att vara medlem i en kriminell organisation begär parlamentet att man, med vederbörligt beaktande av de olika nationella rättssystemen och deras särdrag, gör en studie av avskaffandet av den nuvarande dubbla strategin (som kriminaliserar både medlemskap och konspirationer) och identifierar en rad typer av brott som, oavsett vilket maxstraff som är tillåtet enligt medlemsstaternas rättssystem, skulle kunna anses utgöra ett sådant straffrättsligt brott. Parlamentet begär också att frågan om att kriminalisera alla former av stöd till kriminella organisationer undersöks mera ingående.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att inom ramen för sina avskräckande åtgärder koncentrera sig på att bekämpa egendom som härrör från kriminell verksamhet, även sådan egendom som indirekt är kopplad till kriminella organisationer och deras medlemmar och som ofta döljs av ett nätverk av bulvaner och sympatisörer.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett ramförslag till direktiv om förfarandet för beslag och förverkande av vinning av brott, i enlighet med arbetsprogrammet för 2011, och uppmanar därför kommissionen att, med beaktande av kravet att respektera de grundläggande rättigheterna enligt stadgan om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
 - ta fram regler för en effektiv användning av instrumenten, såsom utvidgat förverkande och förverkande utan föregående dom,
 - ta fram regler angående möjligheten att, efter det att en gärningsman förklarats skyldig till ett allvarligt brott (däribland brott inom ramen för organiserad brottslighet), mildra bevisbördan vad avser ursprunget för de tillgångar som gärningsmannen innehar,
 - uppmuntra införandet av instrument i de nationella rättssystemen som, där det är lämpligt (inom ramen för straffrätten, civilrätten eller skatterätten), mildrar bevisbördan vad avser ursprunget för de tillgångar som innehas av en person som åtalats för ett brott som har anknytning till organiserad brottslighet,
 - i sitt förslag inkludera regler som möjliggör beslag och påföljande förverkande vid överskrivning av tillgångar på tredje part. Parlamentet efterlyser dessutom att straffbarheten omfattar bulvanverksamhet som syftar till att förhindra genomförandet av förebyggande åtgärder som rör egendom eller att underlätta brottslig verksamhet som häleri, penningtvätt och användning av pengar med olagligt ursprung. Kommissionen uppmanas därför att i sina lagstiftningsförslag precisera att begreppet vinning av brott – som förklaras i FN:s Palermokonvention och ingår i rådets rambeslut 2008/841/RIF – inte enbart omfattar vinst. Parlamentet uppmanar

medlemsstaterna att omedelbart och på ett korrekt sätt införliva detta begrepp i sin lagstiftning så att alla inkomster från brott med direkt eller indirekt koppling till organiserad brottslighet kan beslagtas eller förverkas.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna och stödja behovet av att omgående anta EU-lagstiftning om återanvändning av vinning av brott för sociala ändamål, inklusive vittnesskydd, så att de kriminella organisationernas och deras medlemmars kapital kan återinföras i lagliga, korrekta, transparenta och seriösa ekonomiska kretslopp.
11. Europaparlamentet stöder ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller erkännande och fullständigt verkställande av beslut om beslag eller förverkande av egendom. Parlamentet anser att kontor för återvinning av tillgångar (ARO) är ett grundläggande verktyg när det gäller att bekämpa den organiserade brottsligheten, och att de snarast möjligt måste förses med de resurser, den expertis och de befogenheter som krävs. Parlamentet instämmer i kommissionens analys angående de främsta svårigheterna när det gäller de aktiva kontoren för återvinning av tillgångar. Kommissionen uppmanas att stärka rollen och befogenheterna för kontoren för återvinning av tillgångar och ge kontoren flexiblare och mer enhetlig tillgång till information, med samtidig respekt för EU:s normer på områdena grundläggande rättigheter och uppgiftsskydd.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast i slutet av 2013 genomföra en undersökning angående medlemsstaternas aktuella utredningsförfaranden i samband med bekämpningen av den organiserade brottsligheten, framför allt när det gäller användningen av verktyg som till exempel telefonavlyssning, avlyssning av bostäder, metoder för genomsökning, uppskjutna beslut om häktning och beslag, infiltration och kontrollerade och övervakade leveranser. Kommissionen uppmanas att senast i slutet av 2014 lägga fram ett förslag till direktiv om gemensam utredningsteknik för att bekämpa den organiserade brottsligheten i enlighet med artikel 87.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
13. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att ge lämpligt skydd till primära och sekundära offer för den organiserade brottsligheten och till vittnen, personer som samarbetar med domstolarna, uppgiftslämnare och deras familjer. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens förslag till direktiv om minimistandarder för brottsoffers rättigheter, stöd till brottsoffer och skydd av brottsoffer, men efterlyser EU-lagstiftning som också omfattar vittnen, personer som samarbetar med domstolarna, uppgiftslämnare och deras familjer. Alla slags offer måste behandlas lika (särskilt offer för organiserad brottslighet, terrorismoffer och personer som drabbats under det att de utfört sina arbetsuppgifter), och vittnesskyddet och skyddet för personer som samarbetar med domstolarna, uppgiftslämnare och deras familjer måste förlängas så att det varar längre än själva domstolsförhandlingarna. Parlamentet framhåller att minderåriga som fallit offer för organiserad brottslighet behöver uppmärksammas särskilt och få särskild behandling, särskilt skydd, särskilt stöd och särskild vägledning. Kommissionen uppmanas att utfärda tydliga riktlinjer till förmån för vittnen, personer som samarbetar med domstolarna, uppgiftslämnare och deras familjer och ge dem gränsöverskridande rättslig status inom EU genom att utöka det skydd som de har beviljats i medlemsstaterna om det land som vittnena, de personer som samarbetar med domstolarna och uppgiftslämnarna kommer

ifrån kräver det. Parlamentet föreslår att en EU-fond inrättas för att skydda och stödja offer för organiserad brottslighet och vittnen, även genom stöd till av medlemsstaterna erkända icke-statliga organisationer som arbetar mot maffian och beskyddarverksamhet. Parlamentet välkomnar att vissa medlemsstater har antagit rättsliga bestämmelser som syftar till att förbättra skyddet för vittnen och personer som samarbetar med domstolarna i samband med brott med koppling till organiserad brottslighet (bland annat genom att tillåta distansförhör).

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja den roll som organisationerna för brottoffrens anhöriga spelar och organisationernas dialog med institutionerna och att verka för ett EU-forum med dessa organisationer.

Bekämpning av den maffialiknande organiserade brottslighetens djupa rötter i EU

15. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utarbeta ett förslag till direktiv som syftar till att göra samröre med maffior eller andra kriminella grupper till ett straffbart brott i samtliga medlemsstater, så att man kan bestraffa kriminella organisationer som lever på sin blotta existens och på sin förmåga att skrämma upp omgivningen – även utan några konkreta våldshandlingar eller hot – för att begå brott och påverka inte bara ledningssystemet inom den ekonomiska sektorn, utan även den allmänna förvaltningen, de offentliga tjänsterna och valsystemet.
16. Europaparlamentet har för avsikt att inom tre månader efter antagandet av denna resolution inrätta ett särskilt utskott med ansvar för att undersöka spridningen av de kriminella organisationer, inklusive maffialiknande organisationer, som opererar över gränserna. Ett av målen för utskottet blir att undersöka omfattningen av företeelsen och de negativa samhällsekonomiska konsekvenserna i hela EU, inklusive frågan om kriminella organisationers och maffialiknande organisationers missbruk av offentliga medel och infiltration av den offentliga sektorn, liksom deras ”kontaminering” av den lagliga ekonomin och det finansiella systemet. Ett annat mål blir att ta fram en rad lagstiftningsåtgärder som gör det möjligt att ta itu med detta konkreta och erkända hot mot EU och dess medborgare. Talmanskonferensen uppmanas därför att lägga fram ett förslag i enlighet med artikel 184 i arbetsordningen.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast i juni 2013, i samarbete med Europol och Eurojust, genomföra en studie för att bedöma vilka negativa konsekvenser den gränsöverskridande organiserade brottsligheten får i EU. Parlamentet uppmanar Europol att senast 2012 utarbeta en hotbilda-bedömning avseende det hot som maffialiknande kriminella organisationer utgör i EU.
18. Europaparlamentet betonar att det framgår av den hotbilda-bedömning avseende den organiserade brottsligheten som Europol offentliggjorde 2011 att kriminella organisationer har visat prov på en verklig anpassningsförmåga och att de identifierar och snabbt exploaterar nya illegala marknader. Parlamentet anser därför att man inte bara måste bekämpa den traditionella organiserade brottsligheten, utan även särskilt bör uppmärksamma de nya formerna av organiserad brottslighet.

Förbättring av de europeiska strukturer som på olika sätt bekämpar den organiserade brottsligheten och förstärkning av förbindelserna med andra internationella institutioner

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart införliva och genomföra rådets beslut 2009/426/RIF om förstärkning av Eurojust och att anpassa sig till alla rekommendationer i det. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att deras nationella medlemmar i Eurojust informeras utan dröjsmål vid förekomst av brott som omfattar minst två medlemsstater i de fall där det finns tydliga tecken på att en kriminell organisation är inblandad. Parlamentet påpekar att det är viktigt att stärka Eurojust för att förbättra dess effektivitet när det gäller att bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet, med hänsyn till Eurojusts initiativbefogenheter – särskilt befogenheten att inleda utredningar – och de befogenheter som tilldelas i enlighet med artikel 85 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att utnyttja sitt politiska inflytande på internationell nivå för att se till att möjligheten att utbyta vissa av EU:s erfarenheter, till exempel Eurojusts erfarenheter, ses över på internationell nivå och att den kunskap som hittills har ackumulerats i EU eventuellt görs tillgänglig.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt göra en konsekvensbedömning av det mervärde som den europeiska åklagarmyndigheten skulle tillföra, med beaktande av möjligheten att utvidga dess ansvarsområde till att även omfatta bekämpandet av allvarlig gränsöverskridande organiserad brottslighet och korruption, i enlighet med artikel 86.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I samband med detta bör hänsyn även tas till konsekvenserna för de grundläggande rättigheterna och särskilt rätten till försvar och behovet av att i förväg harmonisera standarderna för straffprocesslagstiftning och materiell straffrätt samt reglerna för domstols behörighet i brottmål. Kommissionen uppmanas att inleda samråd med alla berörda parter, inklusive byrån för grundläggande rättigheter, Europeiska datatillsynsmannen, Europarådet, Europaparlamentet, de nationella parlamenten och det civila samhället för att diskutera konsekvenserna av det eventuella inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet.
21. Europaparlamentet stöder Europol's femåriga utvecklingsstrategi, som fastställdes 2009, och uppmanar Europol att skapa fler möjligheter till möten och kontakt med Europaparlamentet för att regelbundet och gemensamt diskutera utvecklingen av denna strategi och eventuella problem. Europol uppmanas att engagera sig effektivare mot organiserad brottslighet och maffialiknande brottslighet genom att inrätta och stärka en särskild avdelning inom sin organisation och genom att bättre utnyttja de medel som avsatts för detta område. Parlamentet uppmanar Europol att i ännu större utsträckning samarbeta med Interpol för att bekämpa den internationella organiserade brottsligheten och i synnerhet utbyta information. Europol uppmanas att förstärka sina förbindelser och att ingå såväl strategiska som operativa avtal med behöriga myndigheter i tredjeländer.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att förbättra det praktiska samarbetet mellan nationella polismyndigheter, och så långt det är möjligt avskaffa formella hinder.

23. Europaparlamentet upprepar vikten av bättre praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas polismyndigheter och rättsliga myndigheter så att dessa kan utbyta uppgifter om kriminella organisationer och samordna sina utredningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och Eurojust att inrätta ett effektivare nätverk av nationella kontaktpunkter i detta syfte. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att lägga fram årliga rapporter om vilka framsteg som har gjorts för att stärka samarbetet mellan polismyndigheterna och de rättsliga myndigheterna när det gäller organiserad brottslighet.
24. Europaparlamentet erkänner att det fortfarande – trots de bilaterala protokoll och avtal som ingåtts mellan Europol, Eurojust och Olaf – finns stort utrymme för förbättringar när det gäller samarbetet mellan dessa organ. Europol, Eurojust, Olaf och EU:s samordnare för kampen mot människohandel uppmanas därför att göra konkreta, gemensamma ansträngningar för att utvärdera och fortlöpande uppdatera samarbetsavtalen och tillämpa dem, särskilt när det gäller utbyte av målsammanfattningar, information om mål och information och uppgifter av strategisk karaktär. Parlamentet anser att samarbetet mellan Europol, Eurojust och Olaf kan genomföras fullt ut endast om det finns en tydlig ram för fördelningen av ansvarsområden, så att man undviker överlappningar. Kommissionen uppmanas att genomföra en studie för att bedöma hur effektiva EU:s och medlemsstaternas brottsbekämpningsorgan är.

Utveckling av principen om ömsesidigt erkännande av straffrättsliga beslut och förbättring av det rättsliga samarbetet och polissamarbetet inom EU och med tredjeländer

25. Europaparlamentet är medvetet om att man för att undanröja de praktiska hindren för det rättsliga samarbetet måste lägga mycket stor vikt vid att informera de rättsliga myndigheterna och polismyndigheterna och höja deras medvetenhet. Medlemsstaterna uppmanas att betrakta fortbildning av jurister och poliser som en politisk prioritering. Samtidigt uppmanas kommissionen att vidta lämpliga åtgärder, bland annat ekonomiska åtgärder, till stöd för medlemsstaternas verksamhet.
26. Europaparlamentet erkänner att rättsligt samarbete, även mellan medlemsstater, är en av förutsättningarna för att man ska kunna bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet och skapa ett gemensamt område med säkerhet och rättvisa. Medlemsstaterna uppmanas att uppfylla sina åtaganden och att i sin lagstiftning omedelbart införliva alla de instrument för rättsligt samarbete som redan finns på EU-nivå, särskilt 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och dess protokoll från 2001 samt rambeslutet om gemensamma utredningsgrupper. Parlamentet är medvetet om att man för att undanröja de praktiska hindren för det rättsliga samarbetet måste lägga mycket stor vikt vid att informera de rättsliga myndigheterna, polismyndigheterna och försvarsadvokaterna och höja deras medvetenhet. Medlemsstaterna uppmanas att betrakta fortbildning av jurister och poliser och försvarssidans rättigheter som en politisk prioritering. Samtidigt uppmanas kommissionen att anslå lämpliga resurser, bland annat ekonomiska sådana, till stöd för medlemsstaternas verksamhet.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta arbetet för ett effektivt genomförande av den europeiska arresteringsordern. Kommissionen uppmanas att överväga om man skulle kunna revidera skälen till att verkställighet av

arresteringsordern får vägras i enlighet med artikel 4 i rambeslutet så att nämnda skäl överensstämmer med de skyldigheter som de grundläggande rättigheterna inom unionen medför och mot bakgrund av de erfarenheter man gjort i samband med efterföljande instrument för ömsesidigt erkännande vad avser brott som i allmänhet kan hänföras till den organiserade brottsligheten, däribland samröre med maffian. Medlemsstaternas rättsliga myndigheter uppmanas att göra sitt yttersta för att se till att de europeiska arresteringsorder som de utfärdar utan undantag överförs till Interpol.

28. Europaparlamentet erkänner de gemensamma utredningsgruppernas grundläggande betydelse när det gäller att bekämpa den gränsöverskridande organiserade brottsligheten, och är oroat över att detta utredningsinstrument inte kan utnyttjas fullt ut beroende på det bristfälliga införlivandet av det berörda rambeslutet och på vissa nationella rättsliga myndigheters förhållningstaktik. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att stärka de gemensamma utredningsgruppernas funktion, såväl genom att se till att alla medlemsstater genomför rambeslut 2002/465/RIF som genom att tillhandahålla lämpligt ekonomiskt stöd. Parlamentet betonar att de gemensamma utredningsgruppernas resultat kan utvärderas på EU-nivå (till exempel baserat på de förverkade varornas värde) och på nationell nivå (till exempel baserat på de enskilda gruppmedlemmarnas effektivitet), och uppmanar kommissionen att ta itu med denna fråga tillsammans med Eurojust och Europol.
29. Europaparlamentet påpekar att gränser inte utgör något hinder för den organiserade brottsligheten. Parlamentet anser därför att den europeiska ramen för bekämpning av organiserad brottslighet måste omfatta företeelsens externa dimension. I detta avseende är det viktigt att göra Europeiska utrikestjänsten och EU:s lägescentral ännu mer delaktiga. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att effektivisera och regelbundet uppdatera de avtal om rättsligt samarbete och utredningssamarbete med tredjeländer som syftar till att bekämpa den gränsöverskridande organiserade brottsligheten. Parlamentet kräver dessutom att man vid upprättandet av dessa avtal tar hänsyn till hur den organiserade brottsligheten i de enskilda länderna äventyrar EU:s inre och yttre säkerhet, och uppmanar Europol att oftare genomföra noggranna analyser av utomeuropeiska kriminella organisationer vilkas verksamhet direkt eller indirekt påverkar EU. Parlamentet anser att det är av yttersta vikt att EU och de internationella institutionerna på Balkan upprätthåller och förstärker sina insatser, framför allt när det gäller bekämpning av den organiserade brottsligheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med Europol utveckla ett gemensamt projekt med Interpol för att stödja inrättandet och genomförandet av ett regionalt system för informationsutbyte med polisen och de rättsliga myndigheterna i Västafrika och samtidigt ge Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) den kunskap och de resurser som behövs, inte minst på utbildnings- och uppföljningsnivå.

Andra rekommendationer i kampen mot den organiserade brottsligheten

30. Europaparlamentet betonar vikten av att främja en kultur som präglas av laglydighet och öka medvetenheten och kunskapen om frågan bland medborgarna och generellt hos allmänheten. I detta sammanhang framhåller parlamentet den grundläggande betydelsen av en press som inte utsätts för påtryckningar utifrån och som därför kan granska och publicera kopplingar mellan den organiserade brottsligheten och olika maktcentrum.

Parlamentet anser att pressens verksamhetsutövande måste garanteras med fullständig respekt för den enskildes grundläggande rätt till värdighet, heder och privatliv. Kommissionen uppmanas att lägga fram särskilda handlingsplaner för att utveckla en kultur som präglas av laglydighet, bland annat genom att inrätta särskilda budgetposter för detta ändamål.

31. Europaparlamentet betonar att EU-institutionerna och medlemsstaterna måste ta ett samlat grepp på barnhandeln och integrera flersektoriella insatser för att skydda rättigheterna för de barn som är eller riskerar att bli offer för handel. Parlamentet vidhåller att medlemsstaterna aktivt bör delta i kampen mot olagliga adoptioner och ta fram en ram för att säkerställa insyn och en effektiv övervakning av hur övergivna och adopterade barn utvecklas.
32. Europaparlamentet betonar att det i kampen mot den organiserade brottsligheten är mycket viktigt med en öppen offentlig sektor. Kommissionen uppmanas att vidta åtgärder för att fastställa de nödvändiga reglerna och se till att beviljandet och användningen av EU-medel kan spåras fullt ut och under alla omständigheter övervakas av såväl de behöriga institutionerna som medborgarna och pressen. Denna information måste snabbt göras tillgänglig på en särskild webbplats i maskinläsbart, jämförbart, öppet format på minst ett av EU:s arbetsspråk så att informationen är lättillgänglig och kan återanvändas och behandlas av det civila samhället. Medlemsstaterna uppmanas att vidta liknande åtgärder, så att all användning av offentliga medel blir transparent, särskilt för lokala myndigheter, som löper störst risk för att infiltreras av den organiserade brottsligheten, eftersom åtgärderna för att bekämpa organiserad brottslighet till sin natur är hemliga.
33. Europaparlamentet anser att det, med samtidig respekt för alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, måste införas ett lämpligt påföljdssystem och lämpliga fängelsevillkor för brott i samband med organiserad brottslighet, så att man både avskräcker från brott och hindrar internerna från att under sina fängelsevistelser fortsätta att leda sina organisationer eller bidra till att de uppnår sina mål genom att begå fler brott.

Åtgärder för att bekämpa särskilda verksamhetsområden för den organiserade brottsligheten

34. Europaparlamentet är övertygat om att det finns ett nära samband mellan organiserad brottslighet och korruption och upprepar med eftertryck den begäran som man framförde vid antagandet av den skriftliga förklaringen 02/2010, både när det gäller inrättandet av en objektiv och kvantifierbar mekanism för utvärdering och övervakning av de 27 medlemsstaternas politik för bekämpning av korruption och när det gäller utformningen av en omfattande korruptionsbekämpningspolitik från EU-institutionernas sida. Det behövs en proaktiv strategi för bekämpning av korruption, och kommissionen uppmanas att fokusera på åtgärder för att bekämpa korruption inom både den offentliga och den privata sektorn. Parlamentet anser dessutom att det är en prioriterad målsättning att ta fram effektiva åtgärder för att bekämpa korruption i samband med grannskapspolitiken, föranslutningsområdet och användningen av medel till utvecklingsstöd, framför allt när det gäller Europeiska investeringsbanken och de nya strukturer som håller på att inrättas inom Europeiska utrikestjänsten. Parlamentet

uppmannar kommissionen att informera parlamentet och införa en effektiv kontroll av de åtgärder som vidtagits och de resultat som uppnåtts.

35. Europaparlamentet uppmannar medlemsstaterna att omedelbart ratificera de internationella instrumenten för bekämpning av korruption, särskilt FN:s konvention mot korruption och Europarådets straff- och civilrättsliga konventioner om korruption (1999).
36. Europaparlamentet åtar sig att fastställa regler för att se till att de som enligt lagakraftvunnen dom har dömts för medlemskap i kriminella organisationer eller som har begått brott som vanligtvis kan kopplas till dessa organisationer (människohandel, internationell narkotikahandel, penningtvätt, bedrägeri, korruption, utpressning etc.) inte får kandidera i val till Europaparlamentet. De politiska grupperna i Europaparlamentet uppmannas att utarbeta interna etiska regler för att förhindra att de som har dömts för sådana brott – även om domen inte är slutgiltig – kan kandidera. Medlemsstaterna uppmannas att fastställa liknande regler för nationella och lokala val.
37. Europaparlamentet uppmannar kommissionen att utarbeta tydliga riktlinjer och lämpliga lagstiftningsförslag för att förhindra att företag som har förbindelser med organiserad brottslighet och maffialiknande organisationer kan delta i offentliga upphandlingar och i förvaltningen av offentliga upphandlingar. Kommissionen och medlemsstaterna uppmannas att garantera att de finansiella flödena är spårbara i samband med offentliga upphandlingar avseende varor, tjänster samt bygg- och anläggningsarbeten och överväga införande av bestämmelser för utdömmande av påföljder för dem som hindrar administrativa urvalsförfaranden i samband offentliga myndigheters tilldelning av kontrakt. Parlamentet uppmannar kommissionen att se till att artikel 45 i direktiv 2004/18/EG tillämpas till fullo och på ett korrekt sätt, genom att möjligheterna till självreglering i princip upphävs, så att det tydligt framgår att domar mot juridiska och fysiska personer kommer att leda till uteslutning, och att orsaken till uteslutandet inte bara omfattar den period som domen avser utan gäller för all tid – eller åtminstone en rimlig tid – framöver. Parlamentet uppmannar kommissionen att lägga fram förslag som syftar till att fastställa skäl till uteslutning från offentliga upphandlingar eller särskilda försiktighetsåtgärder för personer som är föremål för pågående utredningar eller straffrättsliga processer. Parlamentet ser gärna att man utökar antalet brottstyper som leder till uteslutning så att de omfattar alla de brott som vanligtvis begås inom ramen för den organiserade brottsligheten, och att man utarbetar åtgärder för att undvika att den berörda lagstiftningen kringgås med hjälp av bulvaner och sympatisörer. Parlamentet uppmannar medlemsstaterna att vidta liknande åtgärder för alla former av upphandlingar, koncessioner, tillstånd eller statligt stöd även om de inte omfattas av EU-lagstiftningen. Parlamentet uppmannar kommissionen att utarbeta lämpliga rättsliga och operativa instrument så att medlemsstaterna inbördes och medlemsstaterna och EU:s institutioner och byråer kan utbyta information och ”svarta listor” kan upprättas i syfte att förebygga slöseriet med offentliga medel i EU.
38. Europaparlamentet välkomnar antagandet av direktiv 2011/36/EG om förebyggande och bekämpande av människohandel, vilken ofta är förknippad med den organiserade brottslighetens utnyttjande av prostitution, arbetskraft, organstöld och slavarbete. Parlamentet framhåller den oerhört stora vikten av ett snabbt och effektivt genomförande av detta direktiv.

39. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna och EU-institutionerna att ta vederbörlig hänsyn till det faktum att den organiserade brottsligheten fortsätter att stödja sin verksamhet och sina intressen, bland annat med hjälp av narkotikahandeln, och att den försöker utöka världsmarknaden för olaglig narkotika till nya marknader och nya droger.
40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska investeringsbanken och alla europeiska institutioner för ekonomisk utveckling i medlemsstaterna att förbättra sina politiska åtgärder mot finansiella centrum av ”skatteparadiskaraktär” och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, framför allt genom att anta en lista över jurisdiktioner som bör övervakas strängare jämfört med OECD:s svarta och grå lista och genomföra en noggrann genomgång av varje land om så krävs, samtidigt som man förbjuder allt stöd till finansiella mellanhänder i jurisdiktioner som bedöms vara högriskjurisdiktioner och kräver att de företag som har sitt säte i icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner och i finansiella centrum av ”skatteparadiskaraktär” förflyttas för att ekonomiskt stöd ska beviljas till särskilda verksamheter. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att aktivt vidta åtgärder för att se till att alla de 40 rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder genomförs korrekt genom att var och en av institutionerna antar särskilda strategier, bland annat noggrannare övervakning, framför allt i politiskt känsliga fall.
41. Europaparlamentet understryker att den organiserade brottsligheten utnyttjar informations- och kommunikationsteknik för olagliga syften och begår brott som identitetsstölder, IT-relaterade brott, bedrägerier, olagliga vadslagningar och uppgjorda idrottsevenemang. I detta sammanhang efterlyser parlamentet en samstämd utveckling av EU-lagstiftningen. EU-institutionerna uppmanas att uppmana så många som möjligt av sina internationella partner att underteckna och ratificera 2001 års konvention om IT-brottslighet. Parlamentet framhåller att kriminella organisationer tenderar att i allt större utsträckning inrikta sig på penningtvätt eller ekonomisk brottslighet, med en alltmer utbredd IT-brottslighet som tänkbart resultat.
42. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att sända ut en tydlig signal på EU-nivå och internationell nivå för att stävja alla former av penningtvätt genom användning av finansmarknaderna. Detta kan ske framför allt genom att man utarbetar möjliga åtgärder för kapitalkontroll, vilket Internationella valutafonden själv nyligen föreslog. Parlamentet uppmanar till en minskning av finansmarknadernas utbredning för kortfristiga transaktioner. Parlamentet efterlyser även ökad transparens vid användningen av offentliga medel (i första hand när det gäller de offentliga medel som syftar till att stödja utvecklingen av den privata sektorn) och ett genomförande av en verkningsfull offensiv mot skatteparadis genom att man i varje enskilt land föreskriver finansiell rapportering för alla multinationella ekonomiska aktörer. Parlamentet anser att man bör främja ett multilateralt avtal om utbyte av skatteinformation och samtidigt se över definitionen av ”skatteparadis” och listan över dessa hemliga jurisdiktioner. Kommissionen uppmanas att utarbeta tydliga riktlinjer om penningtransaktioners spårbarhet för att göra det lättare att upptäcka aktiviteter som har samband med tvätt av pengar som härrör från olaglig verksamhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för sitt lagstiftningsförslag angående uppdateringen av direktivet om penningtvätt se till att kriminaliseringen av tvätt av pengar som utgör vinning av brott blir så generell som möjligt och att inrätta en rättslig grund för

så många undersökningsbefogenheter som möjligt inom området. I detta sammanhang skulle parlamentet välkomna ett krav på att medlemsstaterna ska kriminalisera tvätt av pengar som härrör från olaglig verksamhet och där det ursprungliga brottets gärningsman utför penningtvätten. Kommissionen uppmanas att i sitt förslag noggrant undersöka möjligheten att utöka kriminaliseringen av penningtvätt till de fall då personen i fråga borde ha insett att egendomen utgjorde vinning av brott.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka medlemsstaternas införlivande av EU-direktivet om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser, så att det sker snabbt och effektivt. Kommissionen uppmanas att utveckla innovativa instrument för att lagföra miljöbrott som den organiserade brottsligheten har en del i, till exempel genom att lägga fram ett förslag om att låta hela EU ta del av Italiens positiva erfarenheter av brottsrubriceringen ”organiserad olaglig avfallshantering”, som sedan 2011 klassificeras som ett brott som får allvarliga konsekvenser för samhället (och därmed utreds av Direzione distrettuale antimafia). Parlamentet efterlyser kraftfullare insatser från Cites-kontorens sida och ser gärna att kontorens samordning på europeisk nivå förbättras inom ramen för kampen mot olaglig handel med skyddade och utrotningshotade djur och växter.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa ett proaktivt tillvägagångssätt vid utredning av fall av utpressning, till exempel via incitament och olika former av ekonomiskt stöd till fortsatt företagsverksamhet för den som anmäler och genomförande av undersökningar som grundas på underrättelseverksamhet. Parlamentet anser att det är grundläggande att förstärka det civila samhällets roll och dess former av partnerskap med rättsväsendet och ordningsmakten, och att detta bör uppmuntras. Medlemsstaterna uppmanas att uppmuntra undertecknande av samförståndsavtal mellan allmänheten, handeln och företagen i samband med klagomål mot utpressningsverksamhet så att arbetet kan fortsätta trots de rådande svårigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sitt förslag till direktiv om förverkande av vinning från organiserad brottslighet utöka de åtgärder som föreskrivs i artikel 3.1 i rambeslut 2005/212/RIF så att de kommer att omfatta brottet utpressning.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i regelverket om bekämpning av varumärkesförfalskning införa särskilda bestämmelser om den organiserade brottslighetens roll. Parlamentet stöder de beslut som tas upp i rådets resolution av den 23 oktober 2009 om en förstärkt strategi för tullsamarbetet – framför allt utveckling av nya samarbetsformer och nya utredningstekniker, införande av ett institutionellt arbetssätt som grundas på samarbete mellan tull, polis och andra behöriga myndigheter och förbättring av befintliga samarbetsformer – så att bekämpningen av den gränsöverskridande organiserade brottsligheten blir effektiv och det blir möjligt att förverka olagliga varor i hela EU. Parlamentet anser att dessa punkter måste övervägas i så stor utsträckning som möjligt vid antagandet och genomförandet av den femte handlingsplanen för samarbete mellan tullmyndigheterna.
46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, Europol, Eurojust, Europeiska investeringsbanken, Interpol och UNODC.

MOTIVERING

Det är allmänt känt att den organiserade brottsligheten orsakar stora samhällskostnader eftersom den lägger beslag på och slösar bort resurser (ekonomiska medel, arbetskraft etc.), snedvrider den fria inre marknaden, infiltrerar företag och den lagliga ekonomin, underblåser korruption, förorenar och förstör miljön, kränker de mänskliga rättigheterna och urholkar demokratin. Detta gör det svårare för EU att leva upp till sina åtaganden gentemot sina medborgare. Institutionerna måste därför göra konkreta politiska ansträngningar för att bekämpa den organiserade brottsligheten och uppnå handfasta och märkbara resultat.

Den organiserade brottsligheten, särskilt den som har en maffialiknande struktur, utnyttjar dessutom globaliseringen, avskaffandet av gränserna i EU och skillnaderna mellan lagarna i de olika medlemsstaterna till att göra allt större vinster och samtidigt försäkra sig om strafffrihet. Detta har varit möjligt eftersom den organiserade brottsligheten har skapat ett nätverk av personer som godkänner och backar upp verksamheten. Nätverket har infiltrerat den politiska världen, den offentliga förvaltningen och den lagliga ekonomin, vilket framgår av de oroväckande bevis som tagits fram av domstolar och utredningar.

Den organiserade brottsligheten är nu gränsöverskridande och måste bekämpas på samma sätt. Kommissionen har dessutom med rätta erkänt att det i allt väsentligt är ett europeiskt problem att de italienska maffiaorganisationerna ('Ndrangheta, Camorra, Cosa Nostra, Sacra Corona Unita) finns och är etablerade i nästan alla EU-länder och att nätverk upprättats mellan europeiska och icke-europeiska kriminella organisationer såsom den ryska, kinesiska, albanska och nigerianska maffian, turkiska och nordafrikanska kriminella organisationer och de colombianska och mexikanska narkotikakartellerna.

Lissabonfördraget innebär nya möjligheter och skapar nya instrument på EU-nivå när det gäller både rättsligt samarbete och polissamarbete och när det gäller de myndigheter som är ansvariga för att bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet (Europol, Eurojust, Olaf, den europeiska åklagarmyndigheten). Minst lika viktigt är dock att fördraget innebär möjligheter att skapa gemensamma regler för att bekämpa brott av denna typ på ett effektivare sätt.

Detta betänkande har det ambitiösa målet att fastställa parlamentets riktlinjer och förslag för att bekämpa organiserad brottslighet på EU-nivå. Efter en rad allmänna överväganden framläggs det förslag som går ut på att förbättra EU-lagstiftningen, bland annat en rad specifika åtgärder för att ta itu med internationaliseringen av maffialiknande kriminella organisationer. I detta sammanhang är det mycket viktigt att stärka och förbättra funktionen hos de europeiska strukturer som på olika sätt bekämpar organiserad brottslighet. Mycket viktiga är dessutom förbindelserna med andra internationella institutioner, såsom FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) och Interpol.

Stor uppmärksamhet ägnas åt frågan om full efterlevnad av principen om ömsesidigt erkännande av straffrättsliga beslut, i syfte att bekämpa organiserad brottslighet och förbättra det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna och med tredjeländer.

Slutligen tittar man i betänkandet på den politik som EU kan genomföra för att motverka den organiserade brottslighetens viktigaste verksamhetsområden, dvs. i synnerhet handel med och

exploatering av människor, internationell narkotikahandel, vapenhandel, penningtvätt och ekobrott, korruption, nätverksbyggande och samexistens mellan den organiserade brottsligheten, den politiska världen och den offentliga förvaltningen, den organiserade brottslighetens missbruk av offentliga medel (särskilt EU-medel), miljöaffian och miljöbrott, IT-relaterad brottslighet, varumärkesförfalskning och handel med dessa produkter samt utpressning och ocker.

31.5.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över organiserad brottslighet i Europeiska unionen
(2010/2309(INI))

Föredragande: Silvia Costa

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Proportionellt utgör kvinnor och flickor en stor del av de direkta och indirekta offren för den organiserade brottsligheten, i synnerhet när det gäller brott mot personer.
- B. Integrering, social delaktighet och kampen mot diskriminering är nödvändiga förutsättningar för att man ska kunna garantera en effektiv brottsförebyggande verksamhet.
- C. Orsakerna till kvinnohandeln hänger samman med följande faktorer: bristande skydd för kvinnors rättigheter, bristande jämställdhet, förtryck, diskriminering och könsrelaterat våld samt många regeringars oförmåga att åtgärda bristen på jämställdhet och skydda kvinnors sociala, politiska och ekonomiska rättigheter.
- D. Om man bedriver en progressiv politik i förhållande till den organiserade brottsligheten, till exempel genom att legalisera prostitution, finns det risk för att kriminella organisationer försöker undergräva systemet för att skydda sina vinster.
- E. Kvinnor och flickor som invandrat illegalt är mer utsatta när det gäller organiserad brottslighet såsom prostitution och människohandel än kvinnor och flickor som är unionsmedborgare.
- F. När det gäller de flesta former av brott är det mycket mindre troligt att förövarna är kvinnor än män. Dock kan kvinnor eventuellt spela en viktig roll i utnyttjandet av offer i

samband med brott mot personer och narkotikahandel. De kan också spela en dubbel roll, av både offer och medbrottslingar, i grupper av organiserad brottslighet, inom maffian till exempel.

- G. Kränkningar av barns rättigheter, våld mot barn och handel med barn i samband med olagliga adoptioner är fortfarande problem som ger anledning till stor oro i EU.
- H. Kvinnor engagerar sig alltmer i kampen mot den organiserade brottsligheten, bland annat många kvinnor som arbetar som domare, poliser eller jurister eller inom det civila samhällets organisationer.
- I. Det är i första hand kvinnor och barn som drabbas och utnyttjas av it-brottsligheten.
- J. Den kvinnliga prostitutionen i Europa har ändrats rejält de senaste 50 åren och är idag en lukrativ och mycket produktiv affärsverksamhet som bedrivs inom ett nätverk av olika former av organiserad brottslighet.
1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka verksamheten för förebyggande och bekämpning av organiserad brottslighet genom särskilda åtgärder som beaktar könsaspekten, bland annat genom att
 - främja sektorsövergripande utbildning för yrkesverksamma på detta område och ta fram pedagogiska program som är inriktade på sårbara grupper och utbyte av bästa praxis och sakkunskap, bland annat när det gäller att främja ett rättskulturellt perspektiv, i synnerhet bland de yngre,
 - organisera upplysningskampanjer i samarbete med det civila samhällets organisationer, icke-statliga organisationer, kvinnoorganisationer och medierna,
 - garantera effektiv hjälp och stödåtgärder för offer, till exempel mottagningsenheter, med beaktande av kvinnors och flickors särskilda behov; hjälpen och stödåtgärderna bör omfatta minst de åtgärder som krävs för att offren ska kunna återhämta sig,
 - övervaka och förhindra alla former av annonser som kan kopplas till tillhandahållandet av tjänster i samband med människohandel och utnyttjande av människor,
 - ta fram och genomföra kampanjer som är särskilt inriktade på samhällen där det finns flerfaldig och intersektionell diskriminering.
 2. Europaparlamentet välkomnar målsättningarna i Europaparlamentets och rådets nya direktiv av den 6 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel samt skydd av offer¹ och uppmanar den nyligen utnämnda samordnaren för kampen mot människohandel att säkerställa en konsekvent strategi på EU-nivå som beaktar jämställdhetsperspektivet.
 3. Europaparlamentet kräver att man på EU-nivå lägger fram en omfattande lagstiftningsram om skydd av offer, vittnen, personer som samarbetar med rättsväsendet och deras anhöriga samt effektiva åtgärder för att skydda dem, på nationell nivå och över gränserna,

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

till exempel den europeiska skyddsordern, och efterlyser åtgärder som skyddar mot hot och utpressning och garanterar full anonymitet. Parlamentet kräver också att särskild uppmärksamhet fästs vid situationen för kvinnor som vill bryta med den organiserade brottsligheten, särskilt om familjemedlemmar är involverade.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till att kvinnorna ofta, direkt eller indirekt, får ta de ekonomiska och rättsliga konsekvenserna av ockerverksamhet.
5. Europaparlamentet ser gärna att man i förslaget till direktiv om angrepp mot informationssystem och om upphävande av rådets rambeslut 2005/222/RIF, som för närvarande diskuteras, införlivar ett jämställdhetsperspektiv.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa lämpliga straffrättsliga påföljder, som står i proportion till hur allvarliga brotten är, för användare av tjänster som till exempel webbplatser med barnpornografi, som bygger på ett utnyttjande av människor, människohandel eller handel med organ, vävnader och celler.
7. Europaparlamentet betonar att EU-institutionerna och medlemsstaterna måste ta ett samlat grepp på barnhandeln och integrera flersektoriella insatser för att skydda rättigheterna för de barn som är eller riskerar att bli offer för handel. Parlamentet vidhåller att medlemsstaterna aktivt bör delta i kampen mot olagliga adoptioner och ta fram en ram för att säkerställa insyn och en effektiv övervakning av hur övergivna och adopterade barn utvecklas.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att titta på de möjliga formerna för en lämplig ersättning till offrens anhöriga, särskilt till barn, med hänsyn till att många brott är av gränsöverskridande karaktär.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja kvinnors roll i kampen mot organiserad brottslighet, antingen i egenskap av yrkesmänniskor inom detta område eller i det civila samhällets organisationer.
10. Europaparlamentet uppmanar Eurojust och Europol att internt främja en lämplig representation av kvinnor på beslutsfattande poster.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta god praxis om förebyggande och skydd av offer.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja anhörigorganisationernas roll och deras dialog med institutionerna och att verka för ett EU-forum med dessa organisationer.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med alla dem som arbetar inom mediebranschen och att fastställa regler när det gäller uppförande och respekt för offrens och deras anhörigas värdighet och integritet, så att de inte blir offer på nytt och utsätts för fler risker.

14. Europaparlamentet uppmanar Eurojust och Europol att ta fram statistik om organiserad brottslighet och att i detta sammanhang inkludera ett jämställdhetsperspektiv.
15. Europaparlamentet betonar att det behövs forskning, även ur ett jämställdhetsperspektiv, om transnationella kriminella tendenser. Här måste man även analysera de faktorer som leder till att kvinnor och flickor dras in i organiserad brottslighet, till exempel avsaknad av uppehållstillstånd, brist på tillträde till arbetsmarknaden, migration, flykt från utnyttjande och påtryckningar inom familjen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 29 -: 0 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Anne Delvaux, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Roger Helmer, Jacek Włosowicz

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	29.9.2011
Slutomröstning: resultat	+ : 49 - : 0 0 : 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Viliija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Tanja Fajon, Héléne Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Lívia Járóka, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Jan Mulder, Antígoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Debora Serracchiani, Gianni Vattimo
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Ricardo Cortés Lastra, Anna Rosbach, Andrea Zanoni